

Lodní deník II.

... z cesty po kanálech a městech středu Holandska lodí Derby 27.

První den

Nepřehnali jsme to ?

Marina je velmi profesionální, není tu ale žádná příliš rodinná atmosféra.

Samotné odbavení probíhá v moderní kanceláři s mnoha počítači. Vše je dokonale zorganizováno: čísla ležící přede mnou na stole označují místa pro naše auta na uzavřeném parkovišti v areálu loděnice.

Mechanik s námi projde loď a pak už jen kmitá mezi třemi posádkami. Tolik lodí s Čechy totiž tuto sobotu vyráželo. Podívali jsme na naši 12 metrovou lodičku. Nepřepískli jsme to ? Je na ní sice báječně místa, na zadní palubu se vejde velký stůl a pohodlné židle, ale projedeme tím pod mosty ? A budeme s tím umět vůbec jezdit ?

Takže ihned po oficiálním seznámení se s lodí využijeme toho, že hned vedle maríny je široký kanál a všichni tři muži se střídají u kormidla a trápí motor, co to jde, aby vyzkoušeli, jak reaguje kormidlo, jestli se na zpátečku loď nestáčí a podobně.

Uvnitř bylo místa opravdu dost. Kuchyň byla tak dobře vybavená, že občas zlákala k vaření i naše muže. Plechovka piva se dá využít, jako těžítka, i když fouká vítr a je to na grog. Bez soustavného sledování mapy „kde to jsme“, „půjčte mi dalekohled, ať mohu přečíst název mostu“ by to taky šlo, ale s různými zajíždkami.

První zastávkou na naší cestě je Oudewater. V naší osádce převládají ženy, jdeme se tedy zvážit. V Oudewateru totiž od středověku fungovala váha na čarodějnice. Princip byl jednoduchý, pokud žena vzhledem ke své výšce vážila málo, koště jí uneslo a byla tedy čarodějnice. 526 let stará váha je dnes v muzeu a každý se může nechat převážít. Vedoucí muzea je skvělá, její otázky při čarodějnickém výsledku odpovídají prostředí.

Je prý prvním vážným - ženou v historii váhy.

Díky skvělému muzeu ovšem nestihneme projet jeden můstek a zůstáváme stát kdesi u jabloňových sadů mezi pastvinami. Gouda bude až zítra.

Druhý den

Nejen starobylá Gouda

Naše první zdymadlo je maličké, ještě s jednou lodí jsme v ní namačkáni jako sardinky. Příklad je těsně u vrat, ale nejsložitější je natáhnout se přes zábradlí a provléct lano skrz nebo přes něco nejbližšího vhodného. Pak už jen hlídat a popouštět lano podle toho, jak se mění hladina vody. Vyvazujeme se v Goudě nedaleko centra pod prvním větrným mlýnem.

Místo sýrového trhu je na náměstí obyčejný nedělní trh s oblečením. Fotíme si tedy alespoň reliéf na váznici. I dýmkařská dílna pana Moeringse má v neděli zavřeno. Ukazuje se, že jsme možná měli jet opačným směrem. Pak bychom byli v Goudě ve čtvrtek, kdy je sýrový trh a viděli bychom, jak kníratý pan Moerings ručně vyřezává dýmky. Jenže to bychom si zase nenechali nejhezčí kanály na konec ...

Zajdeme si tady alespoň do jedné z proslavených holandských bruin café's, hnědých hospod. Jako každá správná hospoda svého druhu je obložená tmavým dřevem a tmavými tapetami, na stěnách visí obrazy, názvem je to ale hospoda irská. Nevadí, dáváme si pak alespoň pravé holandské hranolky u stánku na trhu.

Když opustíme hlavní náměstí Markt s nejstarší nizozemskou radnicí z roku 1448 a mineme prý nejdelší kostel v Nizozemí, Sint Janskerk z roku 1485, dlouhý 115,5 metrů, objevíme tichou, malebnou Goudu s malými kanály a desítkami různých můstečků jen pro pěší.

Po cestě z Goudy projíždíme celou řadou různě velkých a malých městeček. Je to jako přehlídka holandské architektury, od té malé, tradiční, až po supermoderní. Ale všechny domky mají krásné zahrádky, sošky, zahradní nábytek a hlavně soukromé přístavečky a hangáry na lodě hned vedle domu.

Třetí den

Zastávka v květinovém Keukenhofu

Přenocovali jsme v maríně na ostrově Kaag a ráno se jdeme a pak jedeme podívat do loděnice, která je hned vedle naší maríny. Je specializovaná na více než 30 metrů dlouhé přepychové jachty, kterých je dnes na světě okolo 2000 a jednu z nich má prý i Ivana Trumpová. Loděnice právě spustila na vodu svou doposud nejdelší, 86 metrovou jachtu s motorem o 45.000 koních ! Dovnitř nás samozřejmě nepustí, ale i pohled zvenku stojí za to.

Nedaleký kanálový přívoz prý brzdí provoz. Nám kupodivu nikdy nevyšlo, že bychom kvůli němu museli být jen přibrzdit.

Naše loď má nádrž na 500 litrů a za týden jsme spotřebovali jsme jen 128 litrů, doplňovat pohonné hmoty jsme tedy nemuseli. Ale ani to by nebyl problém, vodních benzínek je všude dost. Někdy jsou na břehu, někdy na ukotveném pontonu na vodě.

Přijeli jsme do kraje tulipánů. Pro návštěvu proslavené květinové zahrady Keukenhof by bylo lepší zastavit o chvíli dřív v Lisse, kde je i muzeum tulipánů a odkud je to do Keukenhofu jen kousek, ať už na kole, autobusem a nebo i pěšky.

My jsme pokračovali až do Hillegomu, je zde totiž i krásné muzeum automobilů. Ani odsud ale nebyl autobus problém, zvláště když řidič po cestě ochotně vysvětloval, kde přestoupit nebo jak jít pěšky.

Nakonec jsme vyzkoušeli obě možnosti, tam jsme jeli autobusem a po návštěvě zahrady jsme necelou hodinku procházeli pěšky mezi tulipánovými poli zpátky do Hillegomu.

„Co to je? My snad jedeme nad dálnicí!“ Tak tohle se může stát snad jen v Holandsku, plout akvaduktem a pod sebou vidět čilý dálniční ruch.

I ve zdymadle může být pohoda, zvláště svítí-li slunce, jsme-li v ní sami a obsluha zdymadla je sympaták, který nikam nepospíchá.

Haarlem, střed města okolo hlavního náměstí je jakýsi malý Amsterdam. Stejný bílý zvedací most, uličky lásky s výlohami se živým zbožím hned vedle katedrály z 15. století, kanály se starými malými domy okolo.

Čtvrtý den

A teď už do Amsterdamu

V Haarlemu se dá krásně kotvit hned u centra. U dřevěného mola byla i přípojka na elektřinu a vedle ní stála volavka – živá! Ráno jsem si vzala snídani na palubu, hned vedle byla autobusová zastávka a já tak mohla pozorovat, jak se tváří Holanďané, když jdou ráno do práce. Vypadali docela v pohodě.

Ráno trápíme mostné, opakovaně je rušíme od jejich kávy a projdeme se okolo centra tam a zpět. Suchozemci musí počkat.

Míříme do Amsterdamu. Když mineme předměstí Haarlemu, je pro nás ženy čas na dopolední siestu.

Stále je na co se dívat, i když je to v podstatě totéž. Větrné mlýny, zakotvené osobní lodě, obytné lodě, hausbóty, domečky, krávy ... Jenomže tohle „totéž“ je tak neskutečně pohádkově dokonalé a idylické! Mladší, nezadaná ženská část posádky se pod vlivem těchto dojmů rozhoduje hledat potenciálního ženicha v Holandsku.

Vodních ptáků je tu neskutečně. Kachny, čírky, lysky, všechno na jaře vyvádí mladé a žebra o něco k jídlu. Volavky posedávají všude, ani kormoráni nejsou výjimkou. Jen jsme ráno vyšli na palubu, už bylo u lodí něco opeřeného a čekalo na snídani.

Než se vnoříme do velkého Amsterdamu, zastavujeme na oběd.

Před námi je propust před Amsterdamem, kde se platí za průjezd i za třídní pobyt ve městě. Čeká nás spousta mostů, a protože provoz na ulicích je dost velký, museli bychom dost čekat. Udržovat loď ve správném směru na místě není úplně jednoduché, proto jsme nakonec rádi, že v propusti je s námi velká loď, za kterou se pověsíme a v jejích patách bez jediného čekání projedeme celý Amsterdam. Tahle monstra o váze několika set tun jen tak nezastaví a mosty jim proto otevírají bez jakéhokoliv čekání.

Zakotvíme v maríně Sixhaven. Je opravdu potřeba přijet včas, dorazili jsme před čtvrtou a museli jsme se vyvázat k jedné novozélandské jachtě, jinde už nebylo místo. Jak vmanévrovat, to nám ukázal kapitán přístavu. Večer vyrážíme do nočního města, vždyt kdo by si nechal ujít proslavenou čtvrť červených luceren, kterou prý navštíví víc turistů než Rembrandtovo muzeum; to jsme si nechali spolu muzeem van Gogha na další den.

Pátý den

Opět Amsterdam ... a Muiden

V devět už jsme v půjčovně kol v budově hlavního amsterdamského nádraží.

K němu nás převezl zdarma osobní přívoz, odjíždějící nedaleko od maríny.

Fotka v srdci Amsterdamu na náměstí Dam přece nesmí v našem albu chybět.

Přijít sem včera o chvíli dřív, viděli bychom královnu Beatrix, která sem šla pokládat věnce u příležitosti výročí konce okupace za 2. světové války.

Když jsme kola vrátili, nakoupili jsme v malé samoobsluze v hale nádraží, má otevřeno každý den bez ohledu na svátky.

Jeden z mostů jsme pozorovali už z lodi. Ale naše byla loď moc vysoká, necelé tři metry, takže bychom pod ním neprojeli a kvůli jeho otevření bychom museli mostného volat vysílačkou.

Zastavili jsme tedy na zákaz kotvení, což se samozřejmě nemá, nám to ale prošlo. A pak jsme se šli do této části Amsterdamu projít alespoň na chvíli pěšky.

Kdo má menší loď, může si zajet až sem.

Po velkém, dopravně důležitém kanálu Amsterdam - Rýn pouštíme město.

Brzy ale uhneme na východ do zarostlého úzkého kanálu směřujícího do městečka Muiden. Zapomeneme však, že se dnes slaví Den osvobození a je tudíž státní svátek. Most v Muidenu je zavřený. A to je dobře, díky tomu kotvíme v aleji rozkvetlých kaštanů.

Ještě večer se jdeme projít kolem zdymadla starého přes tři sta let, kolem nádherně zrestaurovaných nákladních lodí, k zámku - pevnosti a jachetnímu přístavu.

Po cestě si dáváme dvakrát zmrzlinu, jednu pivo, hladíme kočky, zkrátka pohoda. Konstatujeme, že je nám dohromady, i s právě chybějícím fotografem také přes tři sta let, dokonce 306 let, benjamínkovi naší posádky je 26, dalším členům pak 32, 33, 48, 53, 55 a 59. Chybějícího do party, osmého, 35 letého potenciálního kormidelníka, na poslední chvíli nepustila práce a on tak zůstal v Čechách.

Šestý den

Z Muidenu na Loosdrechtská jezera

Je jasné ráno a my projíždíme malý zvedací most, který je tak málo používaný, že jej obsluha dokonce zdvihá ručně a jsou na něm pavučiny. Stejně ručně pak otáčí malý můstek přes stále otevřené úzké zdymadlo, kterým se dostáváme do řeky Vecht.

Nedá nám to, je příliš krásně na to, abychom se neprojeli po Markermeeru,

součástí bývalé mořské zátoky, nazývajících se dnes IJsselmeer k malému ostrůvku s pevností. Ta kdysi chránila vjezd do Amsterdamu, dnes z ní už moc nezbylo.

Mohli jsme sem jet už včera přímo z města, ale na velkou vodní plochu a naši loď

byl moc vítr. Takhle jsem si alespoň užili výhledy na krásné staré plachetnice dvakrát, cestou tam i cestou zpět.

Staré zdymadlo v Muidenu mezi řekou Vecht a Markermeerem jsme projeli tam a zpět bez problémů. Udržuje se z poplatků projíždějících lodí, a tak jsme tu dvakrát 5 euro zaplatili s radostí.

Města jsou za námi, vrací se idylický venkov. Před zdvihacím mostem ve Weespu znovu vytahujeme slunečnick a ti otužilejší se začínají opalovat. Při zastavení je teplo, ale za jízdy, i když jen rychlostí 6 kilometrů za hodinu, to nad vodou nepříjemně protahuje.

Vreeland, jeden z mostů právě natírali a tak zářil. Vedle mostu je pěkný luxusní hotel s krásně zařízenou restaurací, ale my jdeme do samošky koupit chleba, máslo, slaninu, vejce a nezbytný sýr, který je mimochodem levnější než doma.

Pak se ještě podíváme na malý zámeček. Břehy řeky Vecht jsou totiž známé a navštěvované právě díky jim. Další den jsme je ani nestačili počítat.

Poslední noc naší cesty trávíme na kotvišti na malém ostrůvku na Loosdrechtských jezerech. Vplouvá se sem zdymadlem, ale to už je teď pro nás hračka. Dokonce jsme pochopili, že se někde na obsluhu musí zazvonit, jinde se dvakrát troubí.

Tak si připíjíme na příští cestu! Rozhodli jsme se totiž, že do Holandska a na loď rozhodně nejedeme naposledy. Jakmile jsme vyndali židle a stůl na trávu, začala přehlídka vodního ptactva i s mláďaty.

Sedmý den

Utrecht, marína a ... domů

Na březích řeky Vecht se s námi loučí Holandsko našich představ.

Dojeli jsme do Nieuwegeinu a začalo pršet. A tak jsme bleskurychle uklidili loď, vystěhovali svá objemná zavazadla a svůj domov posledního týdne hrdě nepoškozený předali kapitánovi naší maríny.

Čísla a fakta z naší cesty

Cesta přes Plzeň, Rozvadov, Norimberk, Frankfurt a Kolín po německé A3 a po holandské A7 do Sneeku trvala něco přes deset hodin a ujeli jsme 1021 km.

Celkem jsme urazili asi 200km, plavili jsme se denně, se zastávkami na mnoha místech, asi od půl desáté do půl šesté, za maríny jsme dali přibližně 50 euro, za zvedací mosty jsme zaplatili dalších cca 30 euro. Pohonné hmoty nás stály 130 eur a samotný pronájem lodi 1350 eur.

Celkem nás týdenní dovolená na obytné motorové lodi (bez potravin a dopravy z a do České republiky) přišla pro 7 osob na 50.000 CZK ...

